

driftig nok til at rokke lidt ved den; thi der findes en Bestemmelse i Forordningen af 1750, som efter min Mening, og jeg tror, det er den almindelige Mening ved Limfjorden, ikke er hævet ved nogen senere Lovbestemmelse. Det er § 18 og § 20. § 18 giver Grundeierne Ret til udenfor deres Eiendomme at have Helte-Bundgarn. Den anden Paragraf gaar ud paa, at Enhver maa have Gjedde-, Aborre- og Skalle-Ruser, og heri indbefattes Lorsk og andre saakaldte Graafisk, udenfor deres Eiendomme. Det er ikke, fordi jeg vil forsvare denne Bestemmelse, uagtet jeg maa erkende, at det ikke er uden Betydning for Grundeierne ved Limfjorden at have denne Ret efter § 18. Men da jeg holder paa, at det skal være et almindeligt Fiskevand, skal jeg ikke holde strengt paa denne Ret, som jeg for Resten mener selv at være i Besiddelse af, naar jeg kan faae nogle Forandringer foretagne i de andre Bestemmelser om Grundeiernes Ret. Med Hensyn til Fiskeriet i de øvrige Fjorde har Kommissionen gjort den samme Løbetagning gjældende som for Limfjordens Vedkommende, nemlig at Fiskeriet skulde udstykes til Kystbeboerne, til dem, der bo langs med disse andre Fjorde. Man er ikke gaaet saa vidt som ved Limfjorden, idet man der har ment at kunne tillade det indenfor en Afstand af 2 Mil, men ved de øvrige Fjorde kun for de tilgrændsende Sogne. Jeg er ingen Ven af disse Bestemmelser. Jeg tror ikke, at de ere heldige for Fiskeriet. Jeg tror, at den sidste ærede Taler har nogen Ret i, at det er godt, at Fiskerne fra de forskjellige Egne komme sammen og kunne undervise hinanden; men jeg ser ikke, at navnlig Vedtægterne kunne være til Ginder derfor. Jeg vil indrømme, at jeg er enig med den ærede Taler i, at det er uheldigt helt og aldeles at forbyde Valevaad. Det staar i disse Autoriteters Magt, der forfatte Vedtægterne, at affatte Bestemmelserne saaledes, at Valevaad blive forbudte paa saadanne Fjorde og saadanne Steder, hvor det kan virke skadelig; men jeg er enig med Regjeringskonsulent i, at man ikke aldeles skal forhindre Valevaad. Vi maa ikke glemme, at ved disse Fjorde findes ikke saa Valevaadsskifere, og jeg vil derfor ønske, at man ikke vil slaa fast, at Valevaad ikke maa bruges, men at man lader denne Bestemmelse blive staaende aaben, saa at man i Vedtægterne, hvor man anser dette Fiskeri for u hensigtsmæssigt og ødelæggende for Fiskeenglen, bestemmer, at disse Valevaad ikke maa bruges. Men aldeles at forbyde dem, anser jeg for mindre klogt. Derimod favner jeg en anden Bestemmelse, og det en Bestemmelse, som jeg tidligere i mit Foredrag har

lagt megen Vægt paa, nemlig at man ikke skulde have Lov til at bruge Vaad eller sætte Bundgarn indenfor en Afstand af 100 Favne fra Væskes og Vaers Udløb. Det anser jeg for en rigtig og sund Bestemmelse, og den vil jeg hellere have fastslaaet i Loven, end at den skal fastsættes ved Vedtægt. — Der er en Bestemmelse, som jeg tror, at det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Chr. Jensen) og jeg ere fuldstændig enige om, nemlig Kapitel 5, Kontrolbestemmelserne. Vi ere jo ikke ukendte med disse Forhold og med, hvorledes Kontrolten virker. Jeg vil ingenlunde sige, at Kontrolten er betydningsløs, tværtimod; men det, der egentlig bevirker, at der ved Limfjorden ikke begaas flere Lovovertrædelser, er tilbøielighed, at det ene Fiskeri holder det andet i Løkke, men det er ikke Kontrolten alene, thi dersom man tror, at vedkommende Kontrolør og hans Assistentter kunne kontrollere Limfjordsfiskeriet, tager man fejl. Dersom man f. Ex. tror, at disse Sandbaade, som have været forbudte i en Række af Aar, ikke eksistere, tager man fejl, Folkene forstaa meget godt at sænke disse Vaad, naar Kontrolten kommer, og løbe op paa Land. Man maa altsaa ikke tillægge Kontrolten ved Limfjorden den store Betydning, som Mange tillægge den. Jeg for mit Vedkommende vilde foreslaa at tage Kontrolbestemmelserne ud med Undtagelse af dem for Limfjorden, og det vil jo ogsaa erindres, at i det Regjeringsforslag, der forelagdes Landsthinget, vare disse Bestemmelser udeladte. Jeg skal i al Almindelighed sige, at jeg staar saaledes overfor disse Bestemmelser, at, dersom det, efter at Loven er traadt i Kraft, viser sig, at der er virkelig Brug for Kontrolten, skal jeg ikke være uwillig til at oprette en saadan gennem Finantsloven eller en anden Lov, men man bør dog først se, hvilken Form Lovforslaget faar, og hvorledes Udviklingen af den vil foregaa, førend man fastslaar, hvormange Kontrolører og Assistentter der skal være. Jeg tror, at det vil være en Sættelse for Folket, hvis man stryger disse Bestemmelser. Det Gæste, hvorfor jeg kunde ønske en saadan Kontrolør eller maatte Fiskerinspektør, eller hvad man nu vil kalde ham, er for det statistiske Materialer Skuld, saa at vi kunde faae en Sammenstilling af de forskjellige Fiskerivedstaber, hvilken Indtægt disse Nedstaber give, og hvormange Mand der overhovedet er beskæftiget med Fiskeri, og hvilken Indtægt det Hele giver. — Ferskvandsfiskeriet har ikke vaakt den Interesse her i Salen som Saltvandsfiskeriet. Det er saare naturligt; vi have jo en Lovgivning paa dette Omraade, og der er ikke saa store Interesser knyttede hertil som til det andet Fiskeri. Smidbæltid tror